

ligere Takstnedsættelse. Men selv om der ikke kommer en saadan, nærer jeg alligevel Tvivl om, at Regnskabet vil stille sig saa gunstigt for Statsbanerne, som man maaske kunde være tilbøjelig til at mene.

Et andet Væsen indentor Statsvirksomhederne, der ogsaa finansielt set har spillet og kan komme til at spille en betydelig Rolle, er Postvæsenet, og overfor dette Væsen synes der at være Mulighed for at skabe Balance. Men jeg vil her gerne henvende den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at hvis denne Balance skabes — jeg tør ikke benægte, at Muligheden derfor er der —, er den skabt paa det Grundlag, at Publikum nu betjenes meget ringere end før Krigen, og det til Trods for, at Taksterne nu er meget væsentlig højere. Jeg maa afgjort mene, at saa snart der overhovedet er finansiell Mulighed derfor, maa man, i Særdeleshed i Byerne, kunne kræve en bedre Ombæring, end man har, og navnlig maa jeg mene, at man maatte kunne kræve en saa lille Reform som den, at man om Søndagen kan hente sin Post. Det er saaledes nu, at hvis man ikke har Boks paa et Posthus, er man fuldstændig udelukket fra overhovedet at faa Post om Søndagen, og dette mener jeg ikke kan opretholdes i Længden. Selv om det vilde koste nogle Penge at komme bort fra denne Ordning, mener jeg, at disse Penge, maa ydes, saa snart man paa nogen Maade — idet man betragter Postvæsenet som et Hele for sig selv — evner det, og jeg har da ogsaa Indtrykket af gennem forskellige Avisartikler, at der er nogen Mulighed for, at dette vil ske.

Nogen afgørende Rolle paa Indtægtssiden spiller imidlertid efter det Finanslovsforslag, der er vedtaget, Statsvirksomhederne ikke. Den Side, der spiller en afgørende Rolle, er jo Skatterne, og dér maa jeg til min store Beklagelse konstatere, at den højtærede Finansminister i sin Tale aldeles ikke gav Fingerpeg med Hensyn til, hvad man kunde vente sig af Formue- og Indkomstskatten i det Aar, hvori vi befinder os. Det er jo dog saa, at de Selvangivelser, som ligger til Grund for indeværende Finansaar, forlængst er indgivet. Jeg kan ikke tro andet end, at der af Administrationen gennem Stikprøver og paa anden Maade er gjort Forsøg paa at komme til Klarhed over, hvad man kan vente, at disse Skatter vil give i indeværende Aar, naturligvis under Forudsætning af, at disse Penge virkelig gaar ind. Jeg beklager, at den højtærede Finansminister slet ikke har omtalt dette Spørgsmaal. Det er mit Haab,

at den højtærede Finansminister dog har visse Oplysninger at give, og jeg henstiller til ham at fremsætte de Oplysninger, han maatte have. Det er klart, at Spørgsmaalet om, hvad Formue- og Indkomstskatten kan give, er i ganske overordentlig Grad afgørende for, om man i det hele taget kan vente Balance eller ikke, idet denne Skattekilde alene skal give 176 Mill. Kr., altsaa stærkt henimod Halvdelen af den samlede Indtægt paa § 5. Hertil kommer endda, at man, netop fordi Formue- og Indkomstskatten paavirkes af, at Skatteaaret deles paa en noget anden Maade end Finansaaret, skulde kunne vente væsentlig flere Millioner, saaledes at der skulde indgaa henimod 190 Mill. Kr. efter den Opstilling, jeg har ment at kunne konstruere paa Grundlag af de Oplysninger, som er givet af den højtærede Finansminister. Som sagt, jeg imødeser med Interesse Udtalelser fra den højtærede Finansminister angaaende dette Spørgsmaal, idet der, som jeg gentagne Gange har sagt, dog nu maa foreligge saa mange faktiske Oplysninger, at man paa Grundlag af disse i hvert Fald kan danne sig et Skøn om, hvorvidt man kan vente en forbedret Situation, eller man, hvad jeg befrygter, maa vente, at Indtægten af disse Skatter vil blive mindre end antaget.

Har man saaledes fra den højtærede Finansministers Side ikke faaet Oplysning om dette Forhold, saa har man jo gennem de maanedlige Beretninger fra Toldvæsenet faaet gode Oplysninger om, hvilke Indtægter de andre Poster paa § 5 har givet i de to Maaneder, der er gaaet. Jeg maa da først om dette Punkt sige, at de Indtægter, som disse indirekte Skattelove har givet i det Aar, der svandt, er ikke større, ja, vel endda mindre, end de Indtægter, som man forventede at disse Skatter skulde give i Aar. Naar det foregaaende Finansaar har været saa daarligt, økonomisk set, som det virkelig har været, er en af Grundene dertil, at disse indirekte Skatter, det være sig paa Spiritus, Tobak — ja, navnlig disse to Artikler — eller andre Ting har givet væsentlig mindre end antaget. Men skal det finansielle Billede, som jeg mener man kan opstille paa Grundlag af de Oplysninger, der er givet af den højtærede Finansminister, holde Stik, saa skal disse to Skatter i det Aar, hvori vi befinder os, give lige saa stor Indkomst som i det Aar, der svandt. Peger nu de Tal, man har for de to Maaneder, der er gaaet af dette Skatteaar, i Retning af, at dette vil ske? Nej, det gør de afgjort ikke. Tager man Ølskatten — navnlig paa Ølskatten er der en meget betydelig Ned-